

МОТИВИ
към ПРИСЪДА № 7/26.10.2023г.
по НЧХД № 79/2023г. по описа на ДРС.

Производството е образувано по реда на чл.247, ал.1, т.2 НПК по частна тъжба от частният тъжител Б. Б. Ш., с ЕГН *****, от с. Г., общ. Д., обл. Смолян, чрез пълномощник адв. Н. М. П., със съдебен адрес гр. Д., ул. А. К. № ** **против** В. А. Б., с ЕГН *****, от гр. Д., ул. Л. № **, за това, че на 05.06.2023г., около 14.10ч., в гр. Д., обл. Смолян му нанесъл обида публично, изричайки по негов адрес и в негово присъствие, обидната дума ”Боклук” и псувнята ”Майка ти ще е*а“, с което унизил неговата чест и достойнство, престъпление по чл.148, ал.1, т.1 НК, във връзка с чл.146, ал.1 НК.

Тъжителят поддържа в жалбата, че на 05.06.2023г. при изпълнение на трудовите си задължения към работодателя ”Б. Х.“ ЕООД - Д., в къща за гости, намираща се в гр.Д., ул. П. № **, около 14.10часа улисан в работа, чул мъжки глас, който крещял към него нецензурни думи, псувни и закани. Обърнал се и видял, че това е подсъдимият, който живее на третия етаж в съседната къща, от където викал по негов адрес ”Боклук“ и псувал ”Майка ти ще е*а“. Обидните изрази и псувни били изречени няколко пъти и били чути от хора, намиращи се наблизо и станали неволни свидетели на случилото се. Подсъдимият му се е закарал, че ако пак запали машината за косене на трева, той ще слезе долу и ще му счупи главата, след което влезнал в къщата. За случая е подал до Началника на РУ – Девин жалба от 05.06.2023г., с вх. № 252000-2385/06.06.2023г., на която получил отговор с писмо УРИ: 252000-2418/07.06.2023г., че спрямо подсъдимият е съставен протокол за предупреждение на основание чл.65 ЗМВР. Счита, че от обективна и субективна страна на 05.06.2023г., около 14.10ч. подсъдимият е осъществил квалифициран състав на престъплението ”обида” по чл.148, ал.1, т.1, във връзка с чл.146, ал.1 НК, което съгласно особената разпоредба на чл.161, ал.1 НК се преследва по тъжба на пострадалия.

С тъжбата предявява граждански иск за обезщетяване на претърпените от него неимуществени вреди, изразяващи се в накърняване на неговата чест и достойнство и на доброто име в обществото, които измерва с паричен еквивалент в размер 5 000.00 лева, ведно със законна лихва от 05.06.2023г. до окончателното изплащане, които намира че съответстват на критерия на справедливостта, на основание чл.52 ЗЗД.

Поради това моли съда да признае подсъдимият за виновен в това, че на 05.06.2023г., около 14.10ч., в гр. Д., обл. Смолян му нанесъл обида публично, изричайки по негов адрес и в негово присъствие, обидната дума ”Боклук” и псувнята ”Майка ти ще е*а“, с което унизил неговата чест и достойнство, поради което и на основание чл.148, ал.1, т.1 НК, във връзка с чл.146, ал.1 НК да му наложи предвиденото от закона наказание. Моли съда да уважи по справедливост предявения граждански иск, по който гражданския ответник да бъде осъден да заплати на гражданския ищец обезщетение за неимуществени вреди в размер на 5 000.00 лева, ведно със законна лихва, считано от 05.06.2023г. до окончателното му изплащане, както и подсъдимият

да бъде осъден да му заплати всички деловодни разноски.

В съдебно заседание тъжителят, чрез адв. П. поддържа жалбата по съображения, че деянието обида, при квалифициращия белег нанесена „публично“ е доказано по несъмнен начин от обективна и субективна страна, поради което моли съда да постанови осъдителна присъда, с която да наложи предвиденото от закона наказание, като отчете чистото съдебно минало на подсъдимия. Поддържа предявения граждански иск и моли съда да го уважи в предявения размер 5 000.00 лева, заедно със законната лихва от 05.06.2023г. до окончателното изплащане и да му присъди разноските.

Подсъдимият, чрез адв. С. поддържа защитна теза за недоказаност на обвинението. Деянието не осъществява състава на престъплението обида, тъй като доказателствата установяват, че изречените думи „боклук“, „майка ти ще е*а“ не са изречени спрямо тъжителя, а са били изречени като фраза „да му е*а майката“, която не е била насочена персонално към тъжителя. Деянието е несъставомерно, когато обидните думи не са отправени към определено лице. Моли съда да не кредитира показанията на свидетелите, посочени от тъжителя, като заинтересовани, предвид отношенията им на работодател и колеги на тъжителя. Моли съда да оправдае подсъдимия и да отхвърли гражданския иск, както и да присъди сторените разноски на подсъдимия.

Съдът, прие от фактическа и правна страна следното:

Установи се, от трудов договор № 00018/10.08.2020г., че тъжителят Б. Б. Ш. изпълнява длъжността общ работник строителство на сгради във фирма „Б. Х.“ ЕООД.

От показанията на разпитаните свидетели съдът прие за установено: На 05.06.2023г., св. Е. П. в качеството си на представител на работодателя, възложил на тъжителя да коси тревата пред къщата „Б. Х.“ ЕООД. Подсъдимият живее срещу къщата от другата страна, а между двете къщи има открито пространство. Около 14-14.15 часа, тъжителят започнал да коси с косачка тревата, а св. П. бил на петия етаж от къщата, когато чул подсъдимия как излиза от терасата, на третия етаж на къщата и започнал нервно да псува и обижда тъжителя. Викал „майка ти ще е*а, боклук такъв, спри машината“. Думите били отправени към тъжителя. Той ги повторил поне 10 пъти. Тъжителят бил на работа и изпълнявал поставената му задача. Св. Б. била между втория и третия етаж на терасата, а подсъдимият бил на третия етаж на терасата. Думите били изречени с крясъци, с писъци, с викове, а Св. Б. викнала на тъжителя да спре машината. В къщата за гости били настанени хора.

Св. И. Б. работи във фирмата на св. Е. П.. Познава тъжителя като неин колега. На 05.06.2023г., около 14.00ч. засаждала цветя, а тъжителят косил тревата. Чула мъжки глас да крещи „спри машината, майката ти ще е*а, боклук, 14.00 часа е“. Когато погледнала часовника било 14.10ч. Махнала на тъжителя да спре машината. Подсъдимият крещял думите към тъжителя, след което тъжителят прибрал машината. Св. Е. П. бил на по-горното ниво от нея и също чул обидните изрази, които подсъдимият В. Б. крещял срещу тъжителя. Думите спри машината, 14.00ч., ще ти е*а майката, боклук с боклук. Тъжителят чул псувните и обидите и прибрал машината.

Св. А. А. бил на двора, около 14.20ч. и чул В. да казва „сега ли му е времето да косиш и да изхвърляш боклуци, да му е*а майката“, след което машината спряла, но дигала голям шум във времето от 14.00ч. до 16.00ч., когато има забрана по наредбата на общината да се вдига шум. В. бил на терасата на третия етаж от къщата, неговият брат бил на втория етаж на терасата и той се появил, защото В. започнал да вика. Шумът идвал от къщата на св. Е. П. - Б. Х., която е на шест нива. Думите били изречени, когато работила машината, казал „сега ли му е времето да косиш трева, да изхвърляш боклуци, да му е*а майката“ и машината спряла да коси. Около 14-14.30часа викал думите силно от терасата, след което машината спряла да коси.

Св. А. Б., брат на подсъдимия, с когото живеят в една къща, подсъдимият на третия етаж, а той на втория. Чул брат си да вика „кое е това време да косиш, да му е*а майката“ и човекът спрял да коси. Брат му казал думите „да му е**ш майката“ на човека, който вдига шум, а последният започнал да отправя закани. Заканите били отправени от тъжителя „ще слезна долу и ще дойда да те хвърля през терасата“, тъй като той бил на по-високо място на хотел „Б. Х.“.

На 05.06.2023г. от тъжителя е подадена до Началника на РУ – Девин жалба, с вх. № 252000-2385/06.06.2023г., на която е даден отговор УРИ: 252000-2435/08.06.2023г., че от извършена проверка не са налице данни за извършено престъпление от общ характер, поради което преписката е прекратена и приложена към дело, а спрямо лицето В. Б. е взето отношение с предупреждение писмено с протокол за предупреждение на основание чл.65 ЗМВР.

От приложени към представената преписка № 252000-2385/06.06.2023г. по описа на РУ – Девин към ОД на МВР – Смолян, докладна записка УРИ: 252р-6835/08.06.2023г. се установи, че на 06.06.2023г. в управлението е постъпила жалба от тъжителя, за това, че на 05.06.2023г. е изпълнявал служебните си задължения в къщата за гости на неговия работодател, намираща се в гр. Д., ул. П. № **, които задължения се състояли в косенето на тревата около къщата. Бил улисан в работа и не е забелязал колко е часа, когато от далечината чул мъжки глас, който крещял към него, с нецензурни думи, псувни и закани. Когато се обърнал видял, че това е подсъдимият, който живее в съседство в гр. Д., ул. Л. № **.

Спрямо подсъдимият е отправено предупреждение, със съставен Протокол №6832/08.06.2023г. да не се саморазправя с тъжителя.

Спрямо тъжителят е отправено предупреждение, със съставен Протокол №6833/07.06.2023г. да не се саморазправя с подсъдимият и протокол № 6834/07.06.2023г. да не нарушава следобедната тишина, съгласно Наредба №1 на ОбС – Девин за поддържане и опазване на обществения ред.

От приложената Справка рег.№ 231025005000479851 издадена от РС Девин за съдимост се установи, че подсъдимият не е осъждан и не е освобождаван от наказателна отговорност.

При тези данни от фактическа страна, съдът е сезиран с тъжба от тъжителя спрямо подсъдимия, съединена с предявен граждански иск за обезщетение на претърпени неимуществени вреди.

Съдът прие за доказани твърденията, че тъжителят работи по трудов договор в “Б. Х.” ЕООД гр. Д. на длъжност общ работник строителство на сгради, както и че на 05.06.2023г., когато изпълнявал трудовите си задължения в къща за гости на неговия работодател, намираща се в гр. Д., ул. П. № ** – косил тревата около къщата, улисан в работа чул мъжки глас, който крещял към него и отправял обидни думи, псувни и закани. Обърнал се и видял, че това е подсъдимият, който живее в съседната къща и се намирал на нейния трети етаж, от където ругаел по негов адрес обидната дума “Боклук” и го псувал с думите “Майка ти ще е*а“, които били чути от хората, намиращи се наблизо (св. Е. П.; св. И. Б.; Св. А. А.; св. А. Б.). Това се случило около 14.10ч., когато тъжителят го предупредил да спре да го обижда и псуващо подсъдимият продължил да повтаря обидната дума “Боклук” и да го псува с думите “Майка ти ще е*а“.

При тези данни от фактическа страна съдът прие, че подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна на 05.06.2023г., около 14.10ч., квалифициран състав на престъплението ”обида” по чл.148, ал.1, т.1, във връзка с чл.146, ал.1 НК – обида нанесена публично

Съгласно чл.146, ал.1 НК „Който каже или извърши нещо унижително за честта или достойнството на друго в негово присъствие, се наказва за обида с глоба от хиляда до три хиляди лева. В този случай съдът може да наложи и наказание обществено порицание. Съгласно чл. 148. (1) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 1982 г., бр. 10 от 1993 г., бр. 21 от 2000 г.) За обида: 1. нанесена публично; (изм. – ДВ, бр. 67 от 2023 г.) наказанието е глоба от петстотин до десет хиляди лева и обществено порицание.

Обидата е престъпление, засягащо чувството на лично достойнство на гражданите и цели да измени обществената им оценка. За да се засегне лицето, то трябва да възприеме пряко или опосредствено унижителното отнасяне към него с обидни думи или действия. При обидата по чл. 146 НК деецът дава своя негативна оценка за личността на пострадалия под формата на епитети, квалификации, сравнения, обидни жестове, които по своето съдържание засягат честта и достойнството на адресата на същата информация и се обективират с такава цел. (Решение № 93 от 22.05.2013 г. на ВКС по н. д. № 163/2013 г., III н. о., НК).

От обективна страна се установи от показанията на св. Е. П. и св. И. Б., че подс. В. Б. на 05.06.2023г., около 14.10ч., в гр. Д. е изрекъл по адрес на тъжителя обидни думи публично и в негово присъствие, като го наричал ”Боклук” и псувал “Майка ти ще е*а“, с които е унижил неговата чест и достойнство, деяние съставомерно по чл.148, ал.1, т.1, във връзка с чл.146, ал.1 НК – обида, извършена при квалифициращо обстоятелство „нанесена публично“. Непосредствен обект на престъплението „обида“ по основания състав по чл.146, ал.1 НК и по квалифицирания по чл.148, ал.1, т.1 НК са обществените отношения, които осигуряват неприкосновеността на личното чувство за достойнство и самооценка, която всеки човек има за личността си.

Спецификата на обективната и субективната съставомерност на деянието се изразява в това, че „пострадал“ от това престъпление може да бъде само конкретно физическо лице, което е било в състояние да възприеме обидните изрази или действия, както и да е способно да формира съзнание за

засегнато чувство за чест и достойнство. Това е особения признак на деянието да е извършено в присъствие на пострадалия. Под присъствие се разбира възможността на пострадалия да възприеме обидните думи и изрази.

Съдът прие в конкретния казус от съвкупната преценка на събраните гласни и писмени доказателства по реда на чл.13 и чл.14 НПК, с оглед на възможната заинтересованост на свидетелските показания в полза на една от страните, за установени по последователен и непротиворечив начин обстоятелствата, че на 05.06.2023г. подсъдимият е изрекъл обидни думи и псувни спрямо тъжителя, в присъствието на св. Е. П. и св. И. Б.. Същите са били възприети дори от св. А. А. и св. А. Б., като съдът ги кредитира по отношение на чутите викове и крясъци от подсъдимия „майка му да е*а“, но не ги кредитира в частта, в която поддържат, че те не са били насочени по адрес на тъжителя, а са били изречени някъде в пространството и не се отнасяли персонално към него. В тази част техните показания са заинтересовани в полза на подсъдимия, тъй като не се подкрепят от останалите гласни и писмени доказателства. Двамата свидетели Е. П. и И. Б. са чули ясно и установиха по еднопосочен и непротиворечив начин казаните обидни думи и псувни от подсъдимия, насочени срещу тъжителя.

При така описаната фактическа обстановка съдът прие, че от обективна и субективна страна подсъдимият е осъществил деянието „обида“, при квалифициращи обстоятелства, нанесена публично спрямо тъжителя, тъй като тъжителят е възприел изречените от него обидни думи „боклук и майка ти ще е*а“, в негово присъствие и в присъствието на свидетелите, като тези обидни реплики са били възприети и от свидетелите.

Съдът прие, че подсъдимият е осъществил деянието в присъствието на тъжителя, тъй като тъжителя е бил в градината, което се установи по непротиворечив начин от показанията на всички разпитани свидетели, с което е осъществил деянието по чл.148, ал.1, т.1, във връзка с чл.146, ал.1 НК – обида, нанесена публично, тъй като обидата е била изречена в присъствието на повече от едно лице, намиращите се там свидетели, а техният брой обуславя квалификация на деянието „обида“, нанесена публично. За да е налице престъпление по чл.148, ал.1, т.1, във връзка с чл.146, ал.1 НК е необходимо обидният израз да е бил чул и възприет като такъв от пострадалия, а щом обидните думи са били възприети от тъжителя и е било засегнато неговото чувство за лично достойнство, съставът на престъплението е осъществен, както от обективна, така и от субективна страна.

От субективна страна деянието е осъществено при наличие на пряк умисъл, тъй като подсъдимия е съзнавал, че думите са унижителни за честта и достойнството на тъжителя, както и че ще бъдат възприети от него и е бил съгласен с тази възможност, т.е той е съзнавал обществената опасност на деянието и неговите последици и е искал тяхното настъпване.

При така изложеното от фактическа страна, съдът постанови присъда, с която призна за виновен подсъдимият В. А. Б., за това, че е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл.148, ал.1, т.1 НК, във връзка с чл.146, ал.1 НК, тъй като на 05.06.2023г., около 14.10ч., в гр. Д., обл. Смолян е изрекъл обидни думи и изрази, насочени

срещу Б. Б. Ш., с ЕГН *****, от с. Г., общ. Д., обл. Смолян, в негово присъствие е казал "Боклук" и псувал "Майка ти ще е*а", с което е унизил неговата чест и достойнство, в негово присъствие и в присъствието на други хора, с които е унизил неговата чест и достойнство, с което е осъществил състава на деяние по чл.148, ал.1, т.1 НК, във връзка с чл.146, ал.1 НК - обида нанесена публично, поради което и на основание чл.148, ал.1, т.1 НК, във връзка с чл.146, ал.1 НК, във връзка с чл.78 а НК, го освободи от наказателна отговорност и му наложи административно наказание глоба в размер 1 000.00 лева, която да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд - Девин.

Така определеното наказание по вид и размер, отнесено спрямо деянието и извършителя е справедливо, тъй като е съответстващо на тежестта, обществената опасност и моралната укоримост на престъплението. Ще окаже и ще повлияе поправително и превъзпитателно към спазване на законите и добрите нрави спрямо подсъдимия и ще спомогне за постигане целите на специалната и генерална превенция.

По предявените с тъжбите граждански иски:

С тъжбата е предявен граждански иск, съгласно чл.84 и следващи НПК от пострадалия Б. Б. Ш. срещу В. А. Б., с цена на иска 5 000.00 лева, ведно със законната лихва от датата на деянието 05.06.2023г. за обезщетяване на причинените му неимуществени вреди, претърпени от деянието, изразяващи се в накърняване на честта, достойнството и доброто име на тъжителя. Обидната дума "Боклук" и псувнята "Майка ти ще е*а" са изречени от подсъдимия към гражданския ищец на 05.06.2023г., около 14.10ч. на публично място, пред случайно намиращи се наблизо хора, поради което са засегнали неговата чест и достойнство.

В наказателното производство основанието на иска е по чл.45 ЗЗД - отговорност за непозволено увреждане на физическите лица, които са причинили вредата чрез свои виновни действия или бездействия.

Гражданският иск се допуска за съвместно разглеждане с наказателния процес за вредите, които са резултат от деянието на подсъдимия, инкриминирано в частната тъжба. От това следва, че гражданската отговорност е функция на наказателната, защото инкриминираното деяние нарушава не само съответната наказателно правна норма, но и законовото предписание „да не се вреди другиму“, доколкото обаче се характеризира с противоправност и виновност - условие за възникване на задължението за поправяне на вредите. Между обвинението и гражданския иск съществува връзка, в смисъл, че основателността на обвинението и на гражданския иск са в зависимост от разрешаването на въпросите - има ли извършено деяние, извършено ли е то от подсъдимия и извършено ли е виновно. В хода на наказателното производство, тези въпроси, могат да получат отговор, респ. да бъдат решени с присъдата - по реда на чл.301, ал.1 т.1 НПК. Посоченият кръг от въпроси, разрешени с влязла в сила присъда са задължителни и за гражданския съд – чл.413, ал.2 НПК, когато отговорността за обезщетяване на вредите е потърсена с иск по чл.45 ЗЗД и не била претендирана в съответния наказателен процес. / Р №389/13.10.2011г. ВКС по н.д. №1915/2011г., І н.о., НК/.

Отговорността за непозволено увреждане по чл.45 ЗЗД се поражда при наличието на причинна връзка между противоправното и виновно поведение на дееца и настъпилите вреди. Причинната връзка трябва да бъде доказана във всеки конкретен случай. Вината се предполага до доказване на противното. /ППВС 7/1959г./ В наказателното производство гражданският иск следва съдбата на обвинението. Престъплението от обективна и субективна страна, разгледано в гражданскоправен аспект осъществява фактическия състав на чл.45 ЗЗД - непозволено увреждане – противоправно деяние, вина, вреда и причинна връзка между деянието и вредата. Последната е в причинна връзка резултат на противоправното и виновно поведение на подсъдимия. Престъплението, извършено от подсъдимия по чл.148, ал.1, т.1, във връзка с чл.146, ал.1 НК, с което е засегнал доброто име и достойнство на тъжителя е основанието, което поражда задължението му да обезщети пострадалия за причинените му вреди от деянието, което е извършено от него виновно и противоправно.

Отговорността по чл.45 ЗЗД е за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Вредите могат да бъдат както имуществени, така и неимуществени. Безспорно е доказано основанието на отговорността, когато пострадалия е търпял унижение, за него възниква правото да търси обезщетение за неимуществени вреди, които подлежат на обезщетяване. /ППВС 4/23.12.1968г./. Размерът на неимуществената вреда, съгласно чл.52 ЗЗД се определя от съда по справедливост. Справедливостта по чл.52 ЗЗД не е абстрактно понятие, а се извежда от конкретните обстоятелства - вид и степен на увреждане, начин и обстоятелства, при които е получено, последици, продължителност, възраст на увредения. Съдът съобрази изречените обиди, които подлежат на обезщетяване съгласно принципът на справедливост, чрез справедлив и равностоен паричен еквивалент в размер на 500.00 лева, която е съответна на причинените на пострадалия неимуществени вреди от престъплението по чл.148, ал.1, т.1, във връзка с чл.146, ал.1 НК. Така определеният размер на обезщетението е съответен на критерия на справедливостта, предвид характера и степента на засягане личността на тъжителя. Размерът на обезщетението се определя само в зависимост от вредата, според конкретните обстоятелства, свързани с увреждането. /В този смисъл е Решение № 340/29.06.2010г. на ВКС, по н.д. № 251/2010г., II н.о./.

Определената сума от 500.00 лева за обезщетяване вредите на тъжителя е съобразена с тежестта на увреждането от престъплението, поради което тази сума е съответна на критерия справедливост, според съотношението деяние и възстановяване на вредата.

Съдът присъди подсъдимият да заплати на тъжителя обезщетението, ведно със законната лихва върху 500.00 лева, считано от 05.06.2023г. до окончателното му изплащане, на основание чл.45 ЗЗД.

Съдът осъди подсъдимия да заплати на тъжителя разноски по делото в размер на 800.00 лева.

Съдът отхвърли предявения граждански иск за разликата от уважения размер 500.00 лева до предявения размер 5 000.00 лева, като неоснователен.

Съдът осъди подсъдимия да заплати държавна такса в размер 50.00 лева, в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд – Девин, съобразно уважената част от иска.

Мотивиран от изложените съображения, съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: